FLORUS LUGDUNENSIS. RUPERTUS TUITIENSIS

Zwettl, Ende 12. Jh.

Seite 200r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31662
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

taculis a quodã nobili iuuene nemine
suspectu obtinuerat. respondet q̃ pater ei
nec posse in tfici nec mori regis phylippi
pene pactã ulcisci em. Comitib̃ quoq̃ ei
hoc fuit responsũ ut alexandru p deo
non prege colerent. Obtantã cordis ei
superbiam rex sublimi et sic dictũ. quia
hyrce caparũ uenerabat a occidente sup
faciẽ toci tre et non tangebat tiam ut
sir sens. qua suã potentiam ñ trenã sz di
uinã censeri uoluit. Nam ⁊ mortuus ad
postremũ in templo ãmonis ut pote pa
tris sui dei corpus suũ conduri uuslit.

Nec dũ causa cõmuerat ut hyrce
ille scil. regnum grecorũ uidam et
uel in templiq̃ nup deruina et
igne chaldeorũ resuscitatũ deuas
taret. neq̃ cornu illud insigne ad hoc fue
rat deputatũ ut faceret q̃ faciendũ erat
palud cornu eidẽ hyrci uixta uisionis sy
pra memorate mystium. Sciendũ q̃ppe
q̃ ñ ob causas manifestas. ñ ñ obscleta gn
dia contigit ut uel nabuchodonosor loc ũ
illu pius uel antiochus deserti redder posti.
Causas pcedentis. i. babylonie tempesta
tis suo loco diximus. causas sequentis p
modũ dicem. Ig intendebat diabolus
quide cont dm. contra pmissionis dei ñ
bu uibrare illud hyrci cornu magnũ sz p
missus non est immo manifesta dei uirtu
te locus ille defensus est. Cum enim ide alex
ander hierosolimã aduenisset phenices a
ut iosephus et caldei secũ reputabant q̃
q̃cq̃d potuissz furor imperialis in eum tatem
⁊ ipse cõmittet et ipsos cõmittẽ pmittet et
pncipes sacdotũ summus afficet cõtumeli
is. Ac ide pncepsl sacdotũ noie iadd uisio
ne pmonitus fuerat ut confidet strisq̃ eiui
tatem ornaret portasq̃ ptin aperet. et alij
quidẽ cũ uestes alba ipe autẽ et reliqui sac
dotes cũ legitimis stolis occurrerunt span
tes nichil seuũ pati dno pnudente. Hoc fac
to euenit eduiso quam putabant iam dic
ti phenices et chaldei. Nam alexandr uidns
multitudinẽ uestib̃ albis indutã antistites
uero eũ byssinis stolis et pncipẽ sacdotum
cũ tunica iacintina et aurea stola sup capt
habentẽ cõdarei ⁊ laminã aureã in qua
septum erat dei nomẽ adit solus et nomẽ
adorauit et pncipem sacdotum primus
uenerat est. Sup hoc syrie regib̃ et re
liquis stupentib̃ corruptamq̃ regis mẽte
putantib̃ cũ unũ ex omib̃ interrogasset eũ
dicens cur eum omib̃ adorantib̃ ipse ad
orasset pncipẽ sacdotum gentis iudee.
non hunc inquit ille adorauisz dm cui
pncipatus sacdocii functus est. Nam p
sompnũ inhuũmodi eũ habitu dspexi.
Pre clara uictorie pars uictorie nois uel ui
bi dei talẽ obad implendã iuuentẽ pmis
sionis illã gentẽ reseruantis atq̃ defendẽ
tis ut regnorũ capita sibi humiliaret. dv
babylonis capũ nabuchodonosor pham
ei pcidens adorauit et macedonũ diad
ma magni alexandri in sacdotis ornatu
nomẽ dei nichilominus adorat. et eorũ me
di tempe potentissimũ psarũ medorũ q̃ rex
mystium uictoriosissime passionis eius
sicut suo loco dictum est appensõ ãman
in patibulo licz ignorans concelebrat.

Vom tandẽ cornu illud
fractum est. Hyrce enim caprarũ
aut septuã factus est magnus
nimis. Cũq̃ creuissz fractum est
cornu magnũ. Quom fractum est. Quo
m mortuus est qui estimabat et estimari
uoluit immortalis magni alexandri. Pene
rat babyloniã et ibi pmisidias ueneni ac
cepit poculũ. Cui ueneni tanta uis fuis
se dicit. ut non ere. non ferro. ñ testa tunet